

§ 2. Zezwolenia na przedłużenie czasu pracy, w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia, udzielać będą Minister Kolei Żelaznych tym dyrekcjom kolei państwowych, w których będzie to konieczne ze względu na pogorszenie się stanu napraw taboru, zawiadamiając Ministra Pracy i Opieki Społecznej o wydanych zarządzeniach.

§ 3. Wydanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Kolei Żelaznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na przeciąg trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

899.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 października 1922 r.

w przedmiocie uchylenia podatku od wód mineralnych i sztucznie wyrabianych napojów.

Na mocy artykułu 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) i ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej tej ustawy (Dz. U. R. P. № 67 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą niemieckiej ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu wód mineralnych i sztucznie wyrabianych napojów (Dz. Urz. Rzeszy Niem. str. 849) na obszarach województw: poznańskiego i pomorskiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

900.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 listopada 1922 r.

w sprawie utworzenia na górnośląskiej części województwa śląskiego urzędu dla spraw mniejszości.

Na zasadzie art. 148 polsko-niemieckiej konwencji Górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja

1922 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Utworzonym zostaje Urząd dla spraw mniejszości z siedzibą w Katowicach, którego działalność rozciąga się wyłącznie na górnośląską część województwa śląskiego.

§ 2. Naczelnika urzędu dla spraw mniejszości mianuje Minister Spraw Wewnętrznych po wysłuchaniu wojewody śląskiego; mianowanie innych urzędników następuje w sposób stosowany na reszcie obszaru Rzeczypospolitej Polskiej. Urząd dla spraw mniejszości podlega Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Czynności urzędowe przewidziane w art. 152 konwencji genewskiej winny być dokonywane w porozumieniu z hierarchicznie najwyższą instancją przewidzianą dla danej sprawy, powołaną do wydania merytorycznego zarządzenia w danej sprawie.

§ 4. Przez najwyższą hierarchicznie instancją właściwą, względnie przez władze państwowe na obszarze plebiscytowym wymienione w art. 150 p. a), b) i c) konwencji genewskiej rozumieć należy z reguły najwyższe władze istniejące na terenie województwa śląskiego, o ile wedle obowiązującego ustawodawstwa dla danej sprawy władze centralne nie są właściwe.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

Minister Spraw Zagranicznych: *G. Narutowicz*

901.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 listopada 1922 r.

w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok podatkowy 1922 od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przypadająca na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowskiego i grodzieńskiego województwa białostoc-

kiego, oraz powiatów: dziśnieńskiego, brasławskiego, wilejskiego i duniłowiczowskiego Ziemi Wileńskiej na poszczególne powiaty ogólna suma państwowego podatku gruntowego (art. 6 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich—Tom V Ros. Zb. Pr. wyd. 1903 r.) zostaje określona, poczynając od roku podatkowego 1922 w przeciętnych wysokościach ustalonych z każdej dziesiątej gruntów, w następującej tabeli:

Tabela przeciętnej wysokości podatku gruntowego:

№ kolejny	NAZWA POWIATU	Z jednej dziesiątej gruntów uprawnych ogrodów, sadów i łąk	Z jednej dziesiątej lasów, pastwisk i odłogów, służących za pastwiska
1	białostocki	300	37
2	bielski	300	37
3	sokólski	300	37
4	grodzieński	240	30
5	wołkowyski	240	30
6	nowogródzki	250	31
7	stonimski	150	19
8	dziśnieński	240	30
9	brasławski	240	30
10	lidzki	280	35
11	wołożyński	160	20
12	wilejski	150	19
13	duniłowiczowski	240	30
14	kossowski	120	15
15	baranowicki	150	19
16	nieświeski	300	37
17	stołpecki	270	33
18	brzeski	120	15
19	kamień-koszyrski	130	16
20	sarnieński	150	19
21	łuniniecki	160	20
22	piński	120	15
23	prużański	130	16
24	kobryński	120	15
25	drohiczowski	130	16
26	włodzimierski	250	31
27	horochowski	250	31
28	lubomski	120	15
29	kowelski	120	15
30	krzemieniecki	300	37
31	dubnieński	300	37
32	równieński	300	37
33	ostrógski	300	37
34	łucki	250	31

§ 2. Do płacenia podatku gruntowego pociągnięte być mają wszystkie grunta użytkowe uprawne, ogrody, sady, łąki, pastwiska i lasy tudzież odłogi użytkowane jako pastwiska, znajdujące się w powiecie i położone poza obrębem miast i miasteczek z wyjątkiem wymienionych w art. 5 ustawy o podatkach bezpośrednich i ustawie o powinnościach ziemskich.

§ 3. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego wyznaczonego na powiat (§ 1) rozkłada przy uwzględnieniu norm przepisanych ustawą o powinnościach ziemskich co do jakości, wydajności i stanu gospodarczego gruntów, na grunta poszczególnych właścicieli komisja repartycyjna dla podatku gruntowego ustanowiona na każdy powiat (§ 4) w następującym składzie: naczelnika miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jako przewodniczącego i sześciu członków z grona płatników podatku, powołanych przez dyrektora izby skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w porozumieniu z miejscowym starostą powiatowym, z których trzech ma być powołanych z liczby płatników mniejszej własności i trzech większej własności. W takiej samej ilości i w ten sam sposób należy powołać zastępców członków komisji.

O dniu posiedzenia członkowie komisji winni być zawiadamiani piśmiennie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem.

§ 4. Dla prawomocności postanowień komisji potrzebna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków lub ich zastępców, a w szczególności jednego od większej i jednego od mniejszej własności. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 5. Skargi na postanowienia komisji płatnicy mogą podawać w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych o ukończeniu repartycji podatku i rozestaniu nakazów płatniczych. Podanie skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Skargi rozstrzyga ostatecznie dyrektor izby skarbowej.

§ 6. Termin płatności podatku ustanawia się do dnia 31 grudnia 1922 r.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

902.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany art. art. 6 i 7 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich w stosunku do Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla obszarów powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego, zmienia